

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului între România și Bosnia și Herțegovina privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Sarajevo la 20 februarie 2001

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului între România și Bosnia și Herțegovina privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Sarajevo la 20 februarie 2001, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.77 din 28.05.2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. La art.1 pct.4 semnalăm că definiția termenului de “**teritoriu**” al României este diferită de cea inclusă în acordurile similare încheiate de țara noastră în ultimii ani, deoarece prevede că în zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă, suveranitatea și jurisdicția s-ar exercita numai cu privire la “exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale existente în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor ape”. Desigur, suveranitatea și jurisdicția României asupra zonelor respective nu se poate limita numai la aceste aspecte.

În același timp, referitor la definiția teritoriului Bosniei și Herțegovina, semnalăm că aceasta este mult mai largă decât definiția

teritoriului României, pentru că se referă la “**orice suprafață maritimă** situată dincolo de marea teritorială a Bosniei și Herțegovina care a fost și poate fi desemnată în viitor ...”, nu numai la “zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă”, care sunt arealuri precis definite de dreptul internațional.

Ar fi fost normal ca într-un astfel de acord, definițiile să fie identice sau asemănătoare (să aibă aceeași cuprindere).

2. La art.8 pct.4, formularea “... **nu va urmări pe căi diplomatice** vreun diferend ...” este imprecisă și inadecvată, deoarece, în contextul Acordului, “a urmări” înseamnă a recurge la justiție sau la arbitraj, procedură care nu e similară cu recurgerea la căi diplomatice.

3. În ceea ce privește posibilitatea **denunțării** Acordului (art.12 pct.4), menționăm faptul că această modalitate de a pune capăt valabilității unei înțelegeri între state intervine doar pentru motive foarte serioase (o deteriorare semnificativă a relațiilor bilaterale) și urmărește **încetarea imediată** sau într-un timp cât mai scurt posibil a valabilității înțelegerii respective. Or, la pct.5 se prevede că, după denunțare, Acordul va continua “să fie în vigoare pentru o perioadă ulterioară de **zece ani**”, soluție care nu ține seama de semnificația termenului “denunțare”.

Semnalăm că în unele acorduri similare încheiate de România, se prevede că acestea “vor continua să fie în vigoare până la expirarea unui termen de 12 luni de la data la care oricare Parte Contractantă va notifica în scris celeilalte Părți Contractante despre încetarea valabilității ...” și că, **în privința investițiilor efectuate** în timpul valabilității acordurilor, prevederilor acestora vor continua să fie valabile pentru o perioadă de **10 ani de la data expirării**.

4. Prevederea de la art.12 pct.7 este superfluă, pentru că un acord internațional are o existență proprie, motiv pentru care este evident că el se aplică indiferent dacă Părțile Contractante au sau nu relații diplomatice sau consulare.

5. Referitor la clauza finală, ar fi fost preferabilă formularea consacrată de practica noastră convențională și anume:

“Semnat la Sarajevo, la 20 februarie 2001, în două exemplare originale, fiecare în limbile ...”.

6. Unele texte ale Acordului nu sunt suficient de precise, probabil datorită unei traduceri inadecvate din limba engleză. În acest sens menționăm:

-la art.1 pct.2 lit.a (i) ar fi trebuit să se spună "... orice persoană fizică având cetățenia română, în conformitate cu legile României".

-la art.12 pct.1, în loc de "... îndeplinirea **formalităților** interne legale cerute pe teritoriul său ..." ar fi trebuit să se spună "... îndeplinirea **procedurilor** interne cerute de legile sale", pentru că, în context, nu este vorba despre **formalități**, ci despre anumite **proceduri interne** care trebuie îndeplinite în vederea intrării în vigoare a Acordului.

p. PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 487/29.05.2001